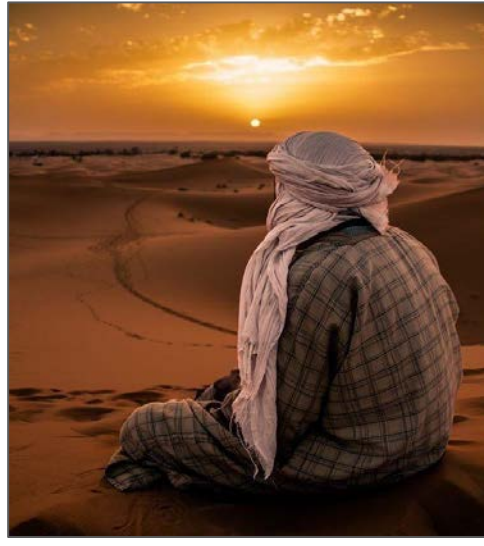

“MÜŞRİKLERİN SEVİNCİ KURSAĞINDA KALACAK!”

Rumların İran karşısında ağır bir yenilgiye uğraması İran'ın müttefiki konumundaki müşrikleri memnun etmişti. Kendileri gibi putperest olan İran'ın bu galibiyeti ile büyülenen Mekke eşrafı, İran'ın yakında yenileceğini haber veren ayetlerle sarsıldı. Dünya siyasetinde yaşanan bu gelişmeler Mekke'de müminler ve müşrikler arasında yeni bir tartışmanın başlamasına neden oldu.

Devamı sayfa 2'de...

EBU BEKİR MEKKE'DE KALMAYA KARAR VERDİ.

Mekke'nin önde gelen tüccarlarından ve aynı zamanda Allah Resul'ünün yakın dostu Ebu Bekir, kabilesi olan Teym oğullarının himayesinden geçtiğimiz günlerde çıkarılmıştı. Bu gelişmeden sonra müşrikler Ebu Bekir üzerindeki baskıyı arttırmışlardı. Ekonomik ve sosyal faaliyetlerini askıya almışlardı. Ebu Bekir de Habeşistan'a hicret etmeye karar vermiş ve yola çıkmıştı. Fakat yaşanan yeni gelişmeler sonrası Ebu Bekir gitmekten vazgeçti.

Devamı sayfa 3'te...

SİYER GAZETESİ

M.Emin Saraç And. İmam-Hatip Lisesi yayınıdır.

M. 615 / Mekke Sayı:13

siyergazetesi.org

UZLAŞMA YOK! TAVİZ YOK!

“SİZDEN HİÇBİR ÜCRET İSTEMEYEN RASUL'E UYUN”

Geçtiğimiz hafta Mekke siyaseti sürpriz bir görüşmeye sahne oldu. Utbe b. Rebia, Resulullah ile toplantı talep etti. Dar'un Nedve adına Resulullah ile görüşen müşrik lider, Allah Rasulüne peygamberlikten vazgeçmesi karşılığında büyük bir servet ve Mekke'nin liderliğini teklif etti. Allah Rasulü tüm bu uzlaşma tekliflerine cevabı kendi sözleriyle değil, Kur'an ayetleri ile verdi. Resulullah ile uzlaşarak, tavizler koparacağını düşünen Utbe b. Rebia dinlediği ayetler karşısında sarsıldı ve geri adım atma noktasına geldi.

Tehditler ve işkencelere rağmen önce Hamza b. Abdulmuttalip gibi güçlü ve Mekke saygın bir şahsiyetin, onu takiben Ömer b. Hattab gibi Dar'un Nedve'nin en önemli üyelerinden birisinin İslam davetini kabul etmesi Mekke eşrafını telaşlandırdı.

Meclis tüm kabile temsilcilerine acil koduyla toplantı çağrısında bulundu.

Toplantının ana gündem konuları Hamza b. Abdulmuttalip ve Ömer b. Hattab gibi önemli isimlerin müslüman olmaları ve Habeşistan'a göçün tekrar başlamasıydı.

Meclisten Allah Rasulü ile anlaşma zemini oluşturmak üzere görüşmeler yürütecek bir temsilci görevlendirilmesi kararı çıktı.

Baskı ve tehdit politikası yerine “hoşgörü” ve “barış” siyasetini denemeyi ve Mekke'de kontrolü yeniden ele geçirmeyi hedefleyen meclis, temsilci olarak Utbe b. Rebia'yı görevlendirdi. Fakat görüşme beklenildiği gibi geçmedi.

Görüşme sonrası planlanan basın toplantısı iptal edildi.

Devamı sayfa 2'de...

BEKLENEN OLDU! HABEŞİSTAN'A BİR HİCRET DAHA!

Müslümanların Habeşistan'a hicreti tekrar başladı. Bu sefer çok daha büyük bir grupla iltica eden Müslümanların hicret sebebi aynı: Devam eden baskı ve işkenceler, müslüman olanların kabile emanlarının

kaldırılması. Ayrıca ilk hicretten dönen muhacirlerin Habeşistan'da iyi karşılanmış olmalarının yeni göç dalgasına katılımın artmasında etkili olduğu düşünülüyor.

Devamı sayfa 3'te...

ÜMMÜ ZER

BAŞKA BİR DÜNYA MÜMKÜN

İslam davetinin hedefi eğer sadece Mekke'deki inanç sistemi, olsaydı, Mekke eşrafı ile Resulullah arasındaki ayrılık sadece inanç konusunda açığa çıksaydı, Mekkelilerin İslam davetine işkence ve ölümlere hatta göçlere sebep olacak sertlikte bir tepki vermeyecekleri kesindi. Hatta İslama yönelik herhangi bir tepki dahi gerçekleşmeyebilirdi. Çünkü Mekke farklı inançtan bireylerin, aralarında herhangi bir çekişme olmadan hayatlarını rahatlıkla sürdürebilecekleri bir yerd.

Mekke her haliyle çok dinli bir yapıyı temsil ediyordu. Mekke toplumunun baskın inancı putperestlik olsa da herkesin paylaştığı ortak bir inanç sistemi inşa edilememişti. Hatta böyle bir şey ihtiyac da hissedilmemişti.

Her kabilenin ayrı bir putu ve ibadet biçimi olabilirdi. Birbirlerinin tanrılarına inanmak zorunda olmadıkları gibi, birbirlerinin saygı duymak zorunda da değillerdi.

Üstelik putlara tapmayan soyut bir tanrı inancına sahip olanlar da Mekke toplumunun yabancıları olmadığı kimselerdi. Mekke'de yaşayan Hristiyanlar vardı. Ticaret için gidip gelen yahudiler vardı.

Daha da önemlisi Mekke'de yaşayan, Hristiyanların teslis ile karışmış tek tanrı inancını ve yahudilerin ırkçılıkla özdeşleşmiş inancını reddeden bununla birlikte tek tanrıya inan kimseler de vardı.

Şurası kesindir ki İslam daveti sadece bir inanç sistemi olduğu için Mekke eşrafının tepkisini çekmedi. Onlar İslam davetinin sadece bir inanç sistemi olarak kalmamasına; hayata yönelip, bireysel ve toplumsal hayata şekil verme amacı taşımasına karşı çıktılar.

Devamı 2. sayfada...

ÜMMÜ ZER

BAŞKA BİR DÜNYA MÜMKÜN

İlk sayfadan devam...

Onlara göre İslam bir inanç sistemi olarak Mekke’de var olabilirdi; ama mevcut yapıya müdahale edip sistemi değiştirmeye kalkışmamalıydı.

Mekke eşrafı İslam’ın tüm dünyaya şekil verme amacını ilk zamanlar “uçuk” bir düşünce olarak değerlendirip, İslam’la Resulluh’la alay ettiler. Ancak zamanla gördüler ki islam davetine mensup olanlar gittikçe artıyor. O zaman anladılar ki mevcut sistemin devam etmesi için ne yapıp edip İslam davetini durdurmaları gerekmektedir.

Zira İslam’ın başarılı olması, mevcut toplumsal, ekonomik, siyasal, kültürel sistemin tepeden tırnağa değişmesi demektir. Bu ise Mekke eşrafının gelenek diyerek meşru gösterdikleri haksız menfaatlerinin, toplumsal statü ve prestijlerinin yok olmasından başka bir anlama gelmiyordu.

İslam Mekke eşrafının istediklerini istedikleri gibi yapma hak ve iradelerini iptal ediyor; bireysel ve toplumsal işleri, adalet temelinde yer alan ve değişmeyen bazı ilahi kurallara bağlıyordu. Bu yüzden her ne pahasına olursa olsun İslam durdurulmalıydı.

Bu amaçla yıllarca gece-gündüz daveti durdurabilmenin binbir türlü yollarını aradılar. Dertlerine derman olacağına inandıkları tedbirleri aldılar. Düşündükleri tedbirler çerçevesinde birçok uygulamayı devreye soktular. Ama tüm bunlara rağmen her geçen günle birlikte kaybeden tarafın kendileri olduğunu gördüler. Fakat bu durum İslam davetini durdurma çabalarını terkermelerine değil, yeni taktikler geliştirmelerine neden oldu. Vahyi alaya almakla başlayan ve müminlere yönelik işkencelere uzanan taktiklerinin başarılı olmaması üzerine daha barışçı taktikleri devreye soktular.

Resulullah ile aralarında ortak bir menfaat zemini tesis etmeye, anlaşmalarına imkan sağlayacak ortak paydalar bulmaya çalıştılar. Barış ve uzlaşma tekliflerini gündeme getirdiler.

Tabii ki “barış” tekliflerinin bazı şartları vardı. Toplumsal prestij ve menfaatlerini koruyan ve devam ettiren bazı ilkelerin kabul edilmesini istediler.

Allah Resulünün “ayak takımı” olarak niteledikleri ve çoğalıp güçlenmeleri durumunda sistemi değiştirecek güce ulaşacakları kesin görünen köle ve yoksul kimselerle ilgilenmekten vazgeçmesini istediler. Bu ve diğer bazı ilkeleri kabul edip uyduğu sürece Resulullah’ı kral olarak dahi tanımaya razı olduklarını bildirdiler. Anlaşıldığı kadarıyla bu krallık teklifinde ve diğerlerinde gayet samimiydiler.

Zira yaşanan son gelişmeler Mekke eşrafı bu teklifleri yapacak kadar koyu bir kabusun içine sokmuş durumda. Özellikle Habeşistan’a göçün artarak devam ediyor olması ve Mekke şehir devletinin Habeşistan yönetimi ile sıkı ticari ilişkilerinin bulunması, Hamza b. Abdulmuttalip ile Ömer b. Hattab’ın İslam’a girmeleri, Resulullah ile anlaşma zemini oluşturmak için görevlendirdikleri Utbe b. Rebia’nın eli boş ve kafası karışık halde dönmesi Mekke eşrafının peş peşe yaşadığı şok edici olayların en önemilerini teşkil ediyor. Her türlü teklifleri geri çevrildi, karşılarında ilkelerinden ve gidişatından hiçbir şekilde taviz vermeyen bir dava ve dava lideri vardı.

Mekkelilerin Allah Rasulü ile ilgili anlamak istemedikleri şey; İslam’ı herhangi bir siyasi/dini hareket olarak, Allah Resulünü ise ilke ve gidişatını şartlara göre belirleyen toplumsal bir hareket lideri olarak düşünmeleriydi.

İslam davetinin ilkelerini de, insanlara sunuluş yöntemini de Allah’ın belirlediğini, ilke ve yönetime uyma konusunda Resulullah’ın da diğer insanlardan farksız olduğunu, herhangi bir ayrıcalığa imtiyaza sahip olmadığını anlamıyor, anlayamıyor, anlamak istemiyorlar.

Onlar İslam’ı Mekke dinine eklemlemenin çarelerini ararken ve bu amaçla kendilerince son derece cazip bazı tekliflerle Resulullah’a gittikleri zaman, İslam’ın ilkelerinin Resul tarafından değiştirilebilecek şeyler olduğunu zannediyorlar. Oysa risalette kararı veren vahiydir.

Müşriklerin tekliflerinin reddedilmesinde kararı veren vahiydir. Allah vahyi ile her adımda Resulünün yanındadır, onu yönetendir.

Vahiy müşriklerle müminlerin farklı yolların yolcuları olduğunu bildirmektedir ayetlerle.

Yollardan birisi haklır, huzurdur, esenliktir, adalettir. Diğer batıldır, cefadır, azaptır, zulümdür.

Her kim hangi yolu seçerse sadece kendisi için seçmektedir.

Herkes kendi seçiminin sonuçlarına razı olmak zorunda.

Müminlerle müşriklerin inançları ve hayat tarzları farklıdır.

Müminler kötülüğü iyilikle savarlar, kendilerine verilen rızıktan da Allah rızası için harcarlar, Onlar boş söz işittikleri zaman ondan yüz çevirirler ve “bizim işlerimiz bize, sizin işleriniz size, Size selam olsun. Biz kendini bilmezleri arkadaşı edinmek istemeyiz” derler.

İşte müminlerle müşrikler arasındaki fark. Müminler Allah’ın ayetlerini dinlediklerinde imanları artarken, Utbe b. Rebia gibileri ayetleri dinlediklerinde hakikat karşısında çarpılmışa dönseler de, imana yaklaşamazlar.

Müminler bugün zorluklar içerisinde olabilir. Fakat onlar etraftaki karanlığa rağmen ışığı bir fener gibi ellerinde tutmaktadırlar.

Mekke’nin zalimlere kabuslar gördüren karanlığından ellerindeki vahyin aydınlığına sığınmaktadırlar.

Bizler başka bir dünyanın mümkün olduğuna inananlarız.

Bu yüzden hakikatten uzak geleneklere ve düzenin bahanesi şartlara teslim olmayacağız.

Müminlerin ve Allah Rasulü’nün kararlılığı ve sabrı bu inancın hakikat olduğunun en büyük şahididir.

Bu yüzden İslam asla Mekke’de adaletsizlik ve zulüm üzerine kurulu bu sisteme eklenilecek, çarkına su taşıyacak kadar bir sistem değildir,

İslam temelini ilahi ilkelerden alan güçlü bir vizyon ve yaşam biçiminin adıdır.

İman edenler bunu fark ettiler artık.

Başka bir dünya mümkündür.

Başka bir dünya ancak İslam ile mümkündür.

İlk sayfadan devam...

“SİZDEN HİÇBİR ÜCRET İSTEMEYEN RASUL’E UYUN”

Kulislerde dolaşan söylentilere göre Utbe b. Rebianın görüşme sonrası yapacağı basın toplantısını iptal etmesinin nedeni Allah Rasulü ile yapılan görüşmenin Dar’un Nedve’nin istediği gibi gitmemiş olması.

Görüşme öncesi Mekke şehir devletini büyük bir problemden kurtarmak ve Allah Resulünü tebliğine son verme konusunda ikna etmek inancıyla temsilcilğe gönüllü olan Utbe’nin görüşme sonrası Allah Rasulü ve müslümanlar üzerindeki, baskıyı kaldırma yönünde fikir beyan ettiği söyleniyor.

TEKLİFLER DE TEHDİTLER DE BOŞA ÇIKTI.

Görüşmeden önce Utbe b. Rebia meclisteki konuşmasında “Muhammed’e reddedemeyeceği tekliflerde gideceğim” diyerek tekliflerin kabul görmesi durumunda, karşılığını yerine getirmek konusunda meclisten destek almıştı. Böylelikle Allah Rasulünü peygamberlik vazgeçireceğini düşünüyordu. Fakat Utbe’nin görüşmeden tamamen farklı bir görüş ve siyasetle çıktığı görüldü. Görüşmeden sonra Utbe b. Rebia’nın arkadaşları arasında şu açıklamayı yaptığı bilgisine ulaşıldı.

“Vallahi ondan öyle sözler işittim ki bu sözlerin benzerini şimdiye kadar hiç işitmedim. Vallahi bunlar ne sihirdir, ne kehanet, ne şiir. Ey Kureyş topluluğu! Gelin beni dinleyin. Siz bu işi bana bırakın ve benimle birlikte hareket edin. Bu adamı sözlerini açıklaması noktasında özgür ve rahat bırakalım. Ona ilişmeyelim. O’ndan uzaklaşalım.

Vallahi ondan duyduğum sözler öyle bir mesaj taşıyor ki şayet Arap toplumu reddedip öldürürse, biz elimizi vurmadan bu işten kurtulmuş oluruz. Yok eğer O’nun söylediklerini Arap toplumu alır ve kabul ederse, onlarla bütün insanların hakkından geliriz. Bütün insanlara hükümdar oluruz. Çünkü O’nun kudret ve şerefi bizim kudret ve şerefimiz olur. Böylelikle insanların en mesudu oluruz. Gelin bu söylediklerimi kabul edin.”

GÖRÜŞMEDE NELER YAŞANDI

Resmi kaynaklardan kamuoyuna dönük bir açıklama yapılmasa da gazetemiz görüşme ile ilgili bazı ayrıntılara ulaştı.

Utbe b. Rebia Allah Rasulü ile görüşmesine ilk olarak ılımlı sözlerle başladı.

“Yeğenim biliyorsun ki sen ailece ve soyca hepimizden daha şerefliisin. Ancak ne var ki sen Mekke’nin başına büyük bir sıkıntı getirdin. Toplumumuzda dağılmalara, parçalanmaya ve kutuplaştırmaya neden oldun. Üstelik kavminin en akıllılarını akılsızlıkla itham edip, dinlerini ve ilahlarını reddettin. Atalarımızı suçlayıp aşağıladın. Tüm bunlara rağmen sana bir teklifte bulunacağım. Beni dinleyip teklifimi düşün. Belki bu teklifimizin bir kısmını kabul edersin. Araplar içinde bizi rezil ettin, vallahi kılıçlarımızı sıyırıp birbirimizi yok edecek bir çarpışmaya hazır bekliyoruz.”

Tehdit ve teklifin bir arada bulunduğu bu sözlerin ardından Utbe anlaşma zeminin oluşturacak teklifleri Allah Rasulüne sıralamaya başladı.

Yeğenim Eğer senin bu işe kalkışmaktaki amacın mal elde edip, zengin olmak ise, bunlara gerek yok. Sana mal verir en zenginimiz yaparız. Yok eğer senin amacın şeref ve şan kazanmaksa, seni en şerefimiz ilan ederiz.Eğer kral olmak istiyorsan, seni kralımız olarak tanımaya hazırız. Yok eğer bunların hiçbirisi hiçbirisi söz konusu değil de, sen bir cinin etkisi-ne girmişse o cini senden uzaklaştırmak için senin tedavini üstle-

İlk sayfadan devam...

MÜŞRİKLERİN SEVİNCİ KURSAĞINDA KALACAK!

Müslümanların Habeşistan tarafından kabul görmesi ve Bizans İmparatorluğu’nun oluşturduğu tehlike dolayısıyla Mekke meclislerinde oluşan gergin hava Bizans’ın İran’a olan yenilgisiyle yerini neşeye bırakmıştı. Ancak Allah Rasulü (a.s.)’a vahyedilen yeni ayetlere göre bu sevinç kalıcı olmayacak.

Müslümanların Habeşistan’a göçünün ardından Mekkelî müşriklerin ticari kaygıları arttı. Bu durumun müslümanlar ile hristiyanlar arasında siyasi bir ittifaka dönüşmesinden endişe etmeye başladılar. Bizans İmparatorluğunun Kuzey Batı Arap Yarımadasındaki gücü ve zaman zaman güneyden kuzeye uzanan önemli ticaret yolunun Kuzey kısmının Bizans’a bağlı yerel idareler tarafından tehdit edilmesi de Mekke eşrafını istikballeri konusunda kaygıya düşürmüştü. Her ne kadar Mekke, bölgenin hristiyan yöneticileri ile bazı ilaflar ve ticari güvenlik anlaşmaları yapmayı başarmışsa da, bu durum Hristiyan İmparatorluğun Hicaz bölgesi Araplarının ticari faaliyetleri için potansiyel tehlike olmasına son vermemişti. Üstelik şimdi müslümanların Habeşistan’a hicreti ve orada kabul görmesi de bu endişelere yeni bir boyut kazandırmıştı.

Bu sıralarda gelen Bizans’ın mağlubiyet haberi Mekkelî müşriklerin içine su serpmekle beraber onların müminlere karşı cesaretlenmesine zemin hazırladı.

Bir süredir Mekke sokaklarında müşrikler Hristiyanlığın da vahye dayalı bir din olmasını ve buna rağmen Bizans’ın yenilgisini delil göstererek “Siz ve Hristiyanlar Ehl-i kitapsınız. Biz ve İranlılar ise ümmiyiz. İranlı kardeşlerimiz, sizin Rum kardeşlerinize galebe çaldı. Biz de, sizinle muharebeye girersek, sizi mağlup ederiz”. diyerek müslümanlara sataşmaya başladılar. Müslümanların hiçbir maddî güce sahip olmadıkları ve yaşamlarını sürdürebilmek için başka diyarlara göç etmek zorunda kaldıkları bu zamanda ve Rumların sonun geldiği düşünülen bir ortamda vahyolunan bu ayetler müminlere ilaç gibi geldi.

AYETLER MÜJDELEDİ
“BİZANS YAKINDA GALİP GELECEK

“ Elif, Lâm, Mim. Romalılar Arapların bulunduğu bölgeye yakın bir yerde yenilgiye uğradılar. Ancak onlar birkaç yıl içinde galip gelecekler. Onların bu yenilgilerinden önce de sonra da emir allah’ındır.

O gün müminler de Allah’ın yardımıyla sevinecekler. Allah dilediğine yardım eder., galip kılar. O, mutlak güç sahibidir, çok esirgeyicidir. Bu Allah’ın vaadidir. Allah vaadinden caymaz: fakat insanların çoğu bunu bilmezler.”

Ayetlerin inişi Mekke’de birdenbire gündemi tersine çevirdi. Ebu Bekir vahyolunan ayetleri dinler dinlemez koşarak Kabe’ye geldi.

riz. Bu uğurda bütün malımızı harcamaya hazırız. Fakat bunların hiçbirisi değil ise, söylediğin şiirlerin coşkusuna kapılıyorsan, biliriz ki Abdulmuttalibin oğullarının şiirleriyle kimse baş edemez.”

KURAN CEVAP VERİYOR

Utbe’nin sözlerini hiç kesmeden dinleyen Allah Rasulü konuşmanın bittiğini anlayınca “ Konuşman bitti mi ey Ebu Velid” diye sordu. “Evet” cevabını alınca Allah Resulü Utbe’ye kendi sözleriyle değil, Kur’an ayetleri ile cevap verdi ve Fussilet suresini okumaya başladı.

“ Ha mim! (Kur’an) Rahman ve Rahim olan Allah katından indirilmiştir. Bu bilen bir kavim için arapça açıklanmış bir kitaptır. Bu kitap müjdeleyici ve uyarıcıdır. Fakat onların çoğu yüz çevirdi, artık dinlemezler. Dediler ki “Bizi çağırdığın şeye karşı kalplerimiz kapalıdır. Kulaklarımızda da bir ağırlık vardır. Bizimle senin aranda bir perde bulunmaktadır. Onun için sen istediğini yap, biz de yapmaktayız!”

De ki: “Ben de ancak sizin gibi bir insanım. Bana ilahınızın bir tek ilah olduğu vahyolunuyor. Artık O’na yönelin, Ondan mağfiret dileyin. Ortak koşanların vay haline! Onlar zekatı vermezler; ahireti inkar edenler de onlardır. Şüphesiz iman edip iyi işler yapanlar için tükenmeyen bir mükafat vardır.

De ki: Gerçekten siz yeri iki günde yaratana inkar edip O’na ortaklar mı koşuyorsunuz?

O alemlerin Rabbidir. O yeryüzüne sabit dağlar yerleştirdi. Orada bereketler yarattı ve orada tam dört günde isteyenler için fark gözetmeden gıdalar takdir etti. Sonra duman halinde olan göğe yöneldi, ona ve yerkûreye: “isteyerek veya istemeyerek gelin” dedi. İkisi de “İsteyerek geldik” dediler. Böylece biz, yakın semayı kandillerle donattık, bozulmaktan da koruduk. İşte bu aziz, alim Allah’ın takdiridir. Eğer onlar yüz çevirirlerse De ki: “İşte sizi Ad ve Semud’un başına gelen kasırgaya benzer bir kasırgaya karşı uyarıyorum....”

AYETLER UTBE’Yİ SARSTI

Allah Rasulü ayetleri okumaya devam ediyordu. Utbe’nin yakın çevresine anlattığına göre Ad ve Semud kavminden bahseden ayetlere gelince Utbe Resulullah’a yaklaşarak elleriyle ağzını kapatmaya ve onu susturmaya çalıştı. Bir yandan da “yeter artık sus! diyerek yalvarıyordu.

Neden böyle yaptığını soranlara: “Çünkü ben Muhammed’in bir şey söylediği zaman hep doğruyu söylediğini, yanlısının hiç kıkmadığını bildiğim için o an ifade ettiği azabın üzerime inmesinden korktum” diyerek cevap verdi.

KALPLERİ HAKİKATE KAPALI, KULAKLARI SAĞIR

Utbe b. Rabia’nın anlattıkları ve yaşadıkları onun sarsılmasına neden olsa da onun imanına vesile olmadı. Belki Allah Rasulü’nün teklif ve tehditlere boyun eğmeyeceğini, bu yüzden ona baskı yapmamak noktasında Dar’un Nedve’ye tavsiye de bulundu. İlimli bir politikaya evrildi. Ama iman etmedi. Aynı onun anlattıklarını ve halini gören Dar’un Nedve’nin diğer üyeleri gibi o da gerçeği bilse de iman etmedi. Hakikatı inkara ve gizlemeye çalışan bir kafir olarak kalmaya devam edecek. Zira onun inkarı Allah Resulünün ona okuduğu ayetlerin gerçek olduğuna şahitlik edecek.

“...Kalplerimlizi gerçeğe kapalıdır. Kulaklarımız da da ağırlık vardır. Hakikatle aramızda bir perde vardır....”

İlk sayfadan devam...

İnen ayetleri Mekke halkına yüksek sesle okudu. İlan edilen ayetler müminleri büyük ölçüde rahatlatırken, büyük bir hezimete uğramış bir imparatorluğun tekrar canlanacak olmasının müjdelenmesi müşrikleri çok şaşırttı. Ancak şaşkınlıkları uzun sürmedi ve yerini tekrar alaycı yüz ifadelerine bıraktı.

UBEY B. HALEF EBUBEKİR’E MEYDAN OKUDU

Müşriklere göre mevcut şartlarda ayetle bildirilen durumun gerçekleşmesi ve Bizans ordularının Faes ordularını yenilgiye uğratması imkansızdı. Kendilerinden o kadar eminlerdi ki içlerinden Ubey b. Halef’in Ebu Bekir’e bir iddia teklifinde bulunması Mekkeliler arasında büyük bir yankı uyandırdı.

Ebu Bekir ayetleri okuduğu sırada Ubey B. Halef bir anda kalabalığın içinden sıyrılarak Ebu Bekir’e doğru yürüdü ve “Yalan söylüyorsun!” diye bağırdı ve devam etti “Haydi! Aramızda bir müddet belirleyelim ve seninle bahse girelim” Bu teklife göre Bizans İmparatorluğu ayette geçtiği gibi 3 yıl içinde İran’a galip gelirse Ebu Bekir, Ubey B. Halef’e 10 deve verecek, aksi takdirde ise Ubey B. Halef 10 deve borçlanacaktı. Ebu Bekir bahsi kabul etti

EBUBEKİR İDDIAYI YÜKSELTİYOR

Ancak bir müddet sonra Ebu bekir iddianın şartlarını yenileme talebiyle Ubey B. Halef’e geldi. Ebu bekir, Allah Rasulü (a.s.) ile iddia üzerine istişare ettiğini ve ayette belirtilen “bid” ifadesinin üç ile on yıl arasında değişebileceğinden dolayı bahis süresini uzatmak istediğini söyledi. Ayrıca süreyle birlikte bahis miktarı olan 10 deveuden 100 deveye yükseltilmesi de Ebu Bekir’in teklifi içerisinde. Ubey B. Halef teklifi hemen kabul etti. Bunun üzerine Ebubekir, Ubey b. Halef ile, 10 yıl içerisinde Bizans’ın İranlıları yenilgiye uğratacağına dair iddiaya girmiş oldu. İddiayı kaybeden taraf diğerine 100 deve verecek. Tüm Mekke halkı Kabe’nin önünde bu iddiaya şahit kilındı.

MÜMİNLERİN YALNIZCA ALLAH’A GÜVENİRLER

Ebu bekir ile Ubey b. Halef’in iddiası oldukça büyük bir önem taşıyor. Ebu Bekir ve müminler Kur’an’a ve Allah Rasulu (a.s.)’a güveniyorlar Ubey b. Halef ise sadece mevcut şartlara.

Oysa ayetlerin ifade ettiği gibi

“Allah (iyi veya kötü) günleri insanlar arasında (böyle) döndürür durur.. (Bazen bir topluma iyi ya da kötü günler gösterir, bazen öbürüne.) Allah, insanlardan iman edenleri ayırt etmek, hakikate şahitlik yapanları belirlemek için böyle yapar. Allah, zalimleri sevmez.”

“Bu Allah’ın vaadidir. Allah vaadinden caymaz: fakat insanların çoğu bunu bilmezler.”

BEKLENEN OLDU! HABEŞİSTAN’A BİR HİCRET DAHA!

İlk sayfadan devam...

İlk hicrete 11 erkek ve 4 kadın olmak üzere Mekke'nin önemli kabilelerinden toplam 15 Müslüman katılmıştı. Bu hicrette ise muhabirlerimizin elde ettiği verilere göre 83'ü erkek 18'i kadın olmak üzere şimdiye kadar 101 Müslüman iltica etti. Böylelikle Habeşistan'daki Müslümanların sayısı 100'ü aşmış oldu. İlk hicrette olduğu gibi Mekke'nin önemli isimlerinin katılmış olduğu bu ikinci kafileye Resulullah'ın amcasının oğlu Cafer bin Ebu Talib'in başkanlık ettiği bilgisine ulaştık.

KUREYŞE İKİNCİ DARBE

Habeşistan dönen ilk muhacir grubu ilk zamanlar akrabaları olan müşriklerin himayelerinde herhangi bir baskı ve işkenceyle karşılaşmadan günlerini geçirmelerine karşılık, bir süre sonra işkence ve baskılarla yeniden karşılaşmışlardı. Müşrikler, akrabaları olan müminleri himayeden vazgeçip zorbalıklarını arttırdılar. Bu durum yeni ve daha büyük bir hicretin habercisi oldu. Kureyş bu yeni göçe engel olmaya çalışssa da çok sayıda muhacir habeşistan'a ulaşmayı başardı.

MEKKE'DE HER EVDEN BİR MUHACİR

Yeni hicrete Mekke'deki tüm kabilelerden en az bir kişinin katılmış durumda. Bu da Mekke'de büyük bir yankı uyandırdı. Öyle ki Mekke'de yakını hicret etmemiş tek bir aile kalmadı. Ebu Cehil'in öz kardeşi Seleme bin Hişam ile Ayyâş bin Ebi Rebia, amcasının oğlu Hişam bin Ebu Huzeyfe ve amcasının kızı Ümmü Seleme, Ebu Süfyan'ın kızı Ümmü Habibe, Utbe bin Rebia'nın oğulları, Hind'in öz kardeşi Ebu Huzeyfe, Süheyl bin Amr'ın kardeşi, oğulları, kızları ve damadı gibi Kureyş'in ileri gelenlerinin en yakınları bu kafilede yer aldı. Bunların dışında özellikle Mahzum oğullarından, Ümeye oğullarından ve Sehm oğullarından çok sayıda Müslüman hicret etti.

Kureyş'in diğer büyük kabilelerinin yanında Resulullah'ın kabilesi olan Haşim oğullarından yalnızca Cafer ve eşi Esmâ'nın hicret etmesi dikkat çekti. Bunun sebebinin ise siyasi olduğu düşünülüyor. Zira Ebu Talip'in oğlu olarak Cafer Haşimoğullarının himayesi altında. Bu nedenle hicret etmesini gerektirecek bir durumda değil. Buna rağmen Cafer'in bu hicrete katılmasının Hz. Peygamber'in emriyle gerçekleştiği öğrenildi. Cafer, Habeşistan'da tanınan ve bilinen bir tüccar ve lider olan Ebu Talip'in oğlu. Bu nedenle Cafer'inmüslümanlara Habeşistan'da liderlik yapması ve herhangi bir olumsuzluk yaşanması veya siyasi ilişkilerin yürütülmesi konusunda müslüman toplumun temsilcisi konumunda olması bekleniyor. Ebu Talip'in ve Haşimoğullarının Allah Rasul'ü üzerindeki himayesi devam ettiği Hzx. Peygamber'in bu ikinci hicrete de katılması beklenmiyor.

MUHACİRLER BU KEZ NASIL KARŞILANDI

İlk hicrette Müslümanları hoş karşılayan ve onları himaye eden Necaşi'nin aynı tutumu devam ettirdi. Habeşistan Necaşisi As-hame bu sefer de muhacirlerin Habeşistan'da özgürce yaşamalarına müsaade etti.

KUREYŞ NE YAPMAYI PLANLIYOR?

Müslümanların bu ikinci hicretinden büyük bir darbe yiyen Kureyş, derhal Darün Nedve'de toplanma kararı aldı. Her aileden hicret edenlerin olması, Muhacirlerin Habeşistan'da iyi karşılanması, Müslümanların Habeşistan'da gün geçtikçe güçlenmesi, bunun Habeşistan ile Mekke arasındaki ticari ve siyasi bağları zayıflatacağı gibi önemli sorunlar masaya yatırıldı. Uzun süren bir toplantının ardından nihayet bir karara varıldı.

KUREYŞ HABEŞİSTAN'A ELÇİ GÖNDERİYOR!

Muhabirlerimizin edindiği bilgilere göre Kureyş, tüm bu sorunları çözmek için Habeşistan Kralı Necaşi'ye bir görüşme heyeti gönderecek. Gönderilen heyete kimin başkanlık edeceği noktasında da ayrıntılar kamuoyu ile paylaşıldı. Yapılan açıklamaya göre Kureyş'in iki diplomasi uzmanı ve Dar'un Nedve üyesi olan Amr İbn'ül As ve Abdullah b. Amir Habeşistan'a gidecek heyete başkanlık edecek. Bu ikisi isimden Amir b. Rebia Kureyş'in en saygın kabilesi Mahzum oğullarından ve Ebu Cehil'in kardeşi. Heyette yer alan diğer bir önemli isim Amr İbn'ül As'ın Necaşi Ashame ile oldukça eskiye dayanan bir dostlukları olduğu biliniyor. İki gün önce Mekke'denyola çıkan heyetin Necaşi ile görüşmeden önce mülteciler aleyhine bir kamuoyu oluşturmak için çeşitli kademelerdeki devlet adamları ve kumandanlarla bir dizi görüşmeler yapması, onlara çeşitli hediyeler takdim etmesi bekle-

niyor. Hafta başına kadar bu temasları tamamlaması beklenen heyetin en son olarak Necaşi ile görüşeceği öğrenildi.

ŞİMDİ NE OLACAK?

Mekkeliler muhacirlerin Mekke'ye iade edilmesini isteyecekler. Buradaki en merak edilen konunun Necaşi'nin Mekkeli heyetin talebinin ardından müslümanlarla da bir görüşme yapıp yapmayacağı.

Kureyş eskiye dayanan ticari ve siyasi ittifaklardan ötürü Necaşi'nin Mekke'nin iade talebini geri çevirmeyeceğinden son derece emin. Ancak Necaşi ile müslümanların görüşmeleri durumunda ortak ilkeler ve ortak peygamberlere sahip müslümanlarla Hristiyan kral arasında yeni yakınlıkların kurulması Mekke'nin endişe ettiği konuların başında geliyor.

Necaşi Müslümanları iade edecek mi? Yoksa himaye etmeye devam mı edecek? İade etmezse müşrikler ne yapacak?

İade ederse Müslümanlar ne yapacak?

Baskı ve zulümler artacak mı?

Tüm bu soruların cevabını ilerleyen günlerde göreceğiz.

SİYER GAZETESİ

EYLÜL 2022	SAYI: 13
https://eminsarac.meb.k12.tr/siyergazetesi.org SİYER GAZETESİ ÜCRETSİZDİR. SİYER GAZETESİ'nin tüm hakları mahfuzdur.	
M. EMİN SARAÇ ANADOLU İMAM – HATİP LİSESİ adına İMTİYAZ SAHİBİ Vedat Karabayır GENEL YAYIN YÖNETMENİ Esra Çifci Dindar	
YAYIN KURULU Muhammed Berk Güldür İsmail Mlkdat Özkan Adem Esad Yürekli Kasım Kalaycı İsmail İshakoğlu İsmail Hastaoğlu Fatih Özman Ömer Faruk Kılıç Rukiye Özcan Meryem Çevik Azra Karaca	
DAĞITIM Yusuf Samet Sevim	
M. Emin Saraç Anadolu İmam-Hatip Lisesi Başakşehir 1. Etap Başak Mahallesi G409 Sokak No:1 Başakşehir / İSTANBUL Tel: 0505 652 48 15 Temin ve Abonelik : 0 534 817 46 88	
13. SAYIDA FAYDALANILAN KAYNAKLAR Hamidullah, Muhammed, İslam Peygamberi /Vatandaş, Celalettin, Hz. Muhammed'in Hayatı/ Gazali, Muhammed, Fık'h'us-Sire /Derveze, M. İzzet, et-Tefsir'ul Hadis, c.1, Elmalılı Hamdi Yazır, Kur'an Meali, Basım 2014, Altun, İsmail, Mekke Müslümanlarının Habeşistan Hicreti, Basılmamış Yüksek Lisans Tezi, Erzurum, 1996, Apaydın, Mehmet, Siyer Kronolojisi, KURAMER, İstanbul,, 2018, "Ömer" maddesi, DİA, c.34, s. 51-53, Khanfar, Wadah, İlkbahar & Hz. Peygamber (sav)'in Hayatına Dair Stratejik ve Siyasi Bir Okuma, Vadi yayınları, İstanbul, 2021, Mevdudi, Tarih Boyunca Tevhid Mücadelesi ve Hz. Muhammed'in Hayatı, Pınar yayınları,İstanbul, 1991. Apak, Adem/, Demircan, Adnan/ Kelpetin, Mahmut/ Öz, Şaban, Gençler İçin Siyer, IFAV, İstanbul,2021.	
YAYININ TÜRÜ: Yaygın süreli, Siyer Gazetesi'nde yayınlanan tüm yazıların ve FSEK ve Basın Kanunu'ndan kaynaklanan her türlü hakları Başakşehir M.Emin Saraç Anadolu İmam-Hatip Lisesi Müdürlüğüne aittir. İzin alınmaksızın kaynak dahi gösterilerek iktibas yapılamaz, çoğaltılamaz, dağıtılamaz.	
Email: siyergazetesi.org Facebook: siyergazetesi@gmail.com Twitter: twitter.com/SiyerGazetesi Youtube: youtube.com/siyergazetesiorg Instagram: instagram.com/siyergazetesi	

EBU BEKİR MEKKE'DE KALMAYA KARAR VERDİ

İlk sayfadan devam...

Kabile himayesinden çıkartılmasının ardından kendisine yöneltilen ekonomik ve sosyal tehditlere ve yalıtıma daha fazla dayanamayan Ebu Bekir geçtiğimiz günlerde Hz.Peygamber'l görüşmüş ve Habeşistan'a hicret etmek istediğini belirtmişti. Allah Rasulü'nden hicret için müsaade almıştı. Bu durum Allah Rasulü ve müminlere üzüntü verse de müşriklerin baskısı altında himaye olmadan Mekke'de yaşamının zorlukları aşıkardı. Bu nedenle ebu Bekir'in hicreti için yola çıkmıştı. Fakat müminleri ve Allah Rasulünü sevindiren sürpriz bir gelişme oldu ve Ebu bekir hicret yolundan geri döndü.

“İBN DUĞUNNE'DEN GELEN HİMAYE”

Ebu bekir hicret etmek üzere Mekke'de ayrılmasının üzerinden iki gün geçmeden Ebubekir'in dönüşü ile herkes büyük bir sürpriz yaşadı. Müminler Ebu bekir'in sağ salım Habeşistan'a ulaşmış olmasının haberini bekledikleri sırada Ebu bekir'i karşılarında buldular. Çünkü Kare Kabilesinden İbn Duğunne Ebu bekir'i himayesine aldığına açıklamıştı ve Ebu bekir'in hicret etmesine gerek kalmamıştı.

“MEKKE EBUBEKİRSİZ OLMAZ”

EEbu bekir ve ilk müslümanlardan dayısının oğlu Haris B. Halid'in Habeşistan'a gitmek üzere yola çıktığı biliniyordu. Ebu bekir'in gezetemize yaptığı açıklamara göre, iki gün süren yolculuğun sonunda mola vermek üzere durulan bir yerde Ebubekir, çokça itibarlı ve saygın bir kişi olan Kare kabilesine mensup İbnü-d Düggune ile karşılaştı. Ebu bekir İbn Duğunne'ye Habeşistan'a göç ettiğini söyleyince İbn duğunne çok şaşırarak göç etmesinin sebebini sordu ve aralarında şu diyaloglar geçti ;

–Ey İbn Duğunne ! Kavmim beni yurdumdan çıkardı.Üzerimde dayanılmaz baskılar kurdular. Ben yeryüzünde baskı altında kalmadan gezmek ve Rabbime serbestçe ibadet etmek istiyorum. Bu nedenle şu gördüğün yol üzerindeyim ve Habeşistan'a iltica ediyorum.

-Ey Ebu Bekir! Bu dediklerin nasıl olabilir ? Doğrusu sen bulunduğun topluluğa değer katan, insanları koruyup onlara yardım eden ve her zaman iyilik yapan birisin. Vallahi Ebu bekirsiz Mekke olmaz. Haydi ! Geri dön. Bundan sonra ben senin koruyucunum. Seni ben himaye edeceğim. Benimle birlikte yurduna geri dön ve dilediğince Rabbine ibadet et!

Ebu Bekir yol arkadaşlarını bırakmak istemediğinden dolayı başta teklifi kabul etmekte çekindiğini, fakat allah Rasulü'nden ayrı kalmanın ve onu Mekke'deki sorunlarla yalnız bırakmanın zorluğunu düşününce bu himayeyi kabul ettiğini belirtiyor.

Ebu bekir, İbn Duğunne ile birlikte geri döndü. Müşriklerin önde gelenlerinin bulunduğu bir vakitte Kabe'ye geldi.

Yüksekçe bir yere çıkan İbn Duğunne, “Ey Kureyş cemaati! Şunu iyi bilersiniz ki ben Ebu Kuhafe'nin Oğlunu himayeme aldım.Ona kimse kötülük yapmak üzere yaklaşmasın” dedikten sonra Kureyşlilere bu kadar ahlaklı bir kimseyi neden Mekke'den çıkarmak zorunda bıraktıkları hakkında sitemkar ve sert bir açıklamada bulundu.

ŞARTLI HİMAYE

müşrikler İbn duğunne'nin himaye açıklamasından hoşnut olmadılar. Zira Ebu bekir gibi güçlü bir ismin himayesi kalması onlar için büyük bir avantajdı. Her ne kadar müminlerin habeşistan'a hicretinden memnun olmasalar da Ebu bekir'in Mekke'den ayrılması Allah Rasulü'nün yalnız kalmasını ve daha da savunmasız jale gelmesini sağlayacaktı. Zira Ebu bekir'in İslam'ın yayılışında çok büyük bie etkisi vardı. Özellikle Kureyş'in önde gelen gençlerinin bir çoğu Ebu bekir vesilesiyle müslüman olmuştu.

Bu nedenle Kureyş bu himayeyi hemen kabul etmek istemedi ve İbn duğunne ile görüşme talep etti. Bu himayeyi sadece Ebu Bekir'in halka açık yerlerde Kur'an okumaması ve insanları İslam'a çağırarak açıklamalardan uzak durması, kendi evi dışında sesli bir şekilde namaz kılp İbadet etmemesi gibi bazı şartlarla şartla kabul edebileceklerini belirttiler.

Ebu Bekir bu şartı istemeyerekte olsa kabul ederek İbn Duğunne'nin himayesine girdi. Müminler her ne kadar Ebu bekir'in Mekke'de kalıp habeşistan'a gitmemesine sevinse de, yakın çevresinden yapılan yorumlar Ebu bekir'in bu şartlar altında bir himayeye çok uzun süre tahammül edemeyeceği yönünde.

Hâ-Mîm.

[Bu vahyin] indirilişi, Rahmân ve Rahîm'dendir:

Bir ilahî kelâm ki, (taşıdığı) mesajlar, anlama ve kavrama yeteneğine sahip insanlar için Arapça bir hitap olarak apaçık beyan edilmiştir;

Güzel haberleri müjdeleyici ve uyarıcı olarak. Fakat [bu ilahî kelâm insanlara ne zaman tebliğ edilse] çoğu yüz çevirir ki [mesajını] duymasınlar;

ve “[Ey Muhammed!]” derler, “Kalplerimiz bizi çağırdığın her şeye kapalıdır, kulaklarımız sağırdır ve bizimle senin aranda bir engel vardır. Öyleyse, sen [ne istersen] yap, unutma ki biz de [her zaman yaptığımızı] yine yapacağız!”.

[Ey Muhammed] de ki, “Ben de ancak sizin gibi bir beşerim. Bana ilahınızın yalnızca tek bir ilahı olduğu vahyedilmiştir: Öyleyse O’na yönelin ve O’ndan bağışlanma dileyin!” O’ndan başkasına ilahlık yakıştıranların vay haline;

[vay haline] karşılıksız harcamadan kaçınanların: işte böyleleridir ahireti inkar edenler!

[Ama,] imana erip doğru ve yararlı işler yapanlar kesintisiz bir mükafat kazanacaklardır!

De ki: “Siz, arzı iki evrede yaratmış olan Allah’ı gerçekten inkar mı ediyorsunuz? Ve O’na, âlemlerin Rabbine rakip güçlerin bulunduğunu mu iddia ediyorsunuz?”

O, [arzı yarattıktan sonra,] üzerine [kuleler gibi] sarsılmaz dağlar yerleştirdi, ona [sayısız] nimetler bağışladı ve oradaki geçim araçlarını onları arayanlar arasında eşit şekilde paylaştırdı: [ve bütün bunları] dört evrede [yarattı] (Fussilet Suresi: 1-10. ayetler)